

Practica Octaviani Vestrii I. C. Foro Corneliensis

Vestri, Ottaviano

Coloniae Agrippinae, 1597

VD16 V 940

De reiteratione terminorum, ac malæ eorum obseruationis, ac totius
processus nulliter formati sanatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63002)

ANNOTATIONES.

S In autem. Adde Bar. in l. ex quacunque, col. pen. ff. 2
 Si quis in ius voc. non ier. ibique Doctores, & Abb. in
 cap. conquestus, col. pen. de fer. nam * discrimen fit, si 2
 dicatur, compare as duodecimam hinc ad diem, vel in duo-
 decima, primò nempe casu, si duodecima feriata erit, citatio
 valebit, & prima iuridica sul sequenti comparere, obstringi-
 tur, secus verò in secundo. & si differentie rationem cupis,
 precitati Doct. illam explicant, accedant his etiam, quæ per
 Lanfr. scribuntur in ca. quoniam contra. S. citationes. nu. 14.
 & ibi Add. de prob. & per Bald. in praxi. in rubr. de citat.
 quest. 9. per totam. Nico. Anto. Grauatius.

De recitatione terminorum, ac malæ eorum obser-
 uationis, ac totius processus nulliter for-
 mati sanatione.

CAP. XIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Terminorum malè obseruatorum reiteratio, ac
 processus sanatio à principe concedi solet.
- 2 Citationis defectus, etiam per refectionem expen-
 sarum insanabilis reputatur.
- 3 Mandati defectus insanabilis est, & nu. 14.
- 4 Iurisdictionis defectus siue incompetentiæ, sanari
 non potest, fallit tamen.
- 5 Ius nouum in causa superueniens, quando deduci
 possit.
- 6 Expensæ quando refici debeant in confirmatione
 siue processus inualidi sanatione.
- 7 Citatio est de iure naturali, & diuino.
- 8 Sententia lata in fauorem absentis non tamen ci-
 tati, est nulla, fal. in quibusdam casibus.

T 3

9 Pre-

- 9 *Præsens non est citandus.*
 10 *Citandus omnino est, qui præesse pretendit.*
 11 *Citatio domi facta, quando valeat, & num. 12.*
 13 *Citatio domi facta, ut valeat, an requiratur citati notiam deuenisse.*
 15 *Procurator reuocari potest, etiam si iuratum fuerit, illum non reuocari.*
 19 *Iudicis incompetencia quodocunque opponitur, quæ iudicium reddit nullum.*
 17 *Exceptio incompetencia iudicis, impedit sententia executionem.*

E T si sacrum Palatium certas habeat in vna quaque causarum specie procedendi, & dilationum formulas litigatoribus præscriptas, raro tamen euenit, ut litigatores terminos ipsos, prout supra docuimus, distinctos, & ad suos dies ritè & rectè seruent. Solet enim is, qui in causa procedit, terminos non singulos per se, sed ad minus binos simul ac eosdem tantum, etsi ad sextam, octauam, vel aliam longiorem diem in citatione concessos proxima sequenti audientia obseruare, ac eadem audientia comparere, & citati contumaciam, non minus, quam si dilationis dies venisset, inculcare. Nonnulli etiam magis properantes, eosdem terminos duobus vel tribus, & quandoque vnica duntaxat audientijs, idque etiam non suo, sed præposterato ordine inculcare. Quamobrem vsu receptum est in Palatio, ut mala hæc terminorum obseruatio per illorum reiterationem vnici contextu & audientia seruari possit, idque non nisi Principis indulto & rescripto, quo solet signatura rescribere.

scribere, vt iudex reiteratis etiam vnica conte-
xtu & audientia omnibus terminis substantiali-
bus præposteratè, inculcatè, ac etiam defectiue,
& aliàs nulliter seruatis, ad expeditionem causæ
se procedat.

Intantumque visa fuit Inno. 6. hæc terminorum
reiteratio litigatoribus necessaria & concessibi-
lis, vt hanc facultatem admittendi litigatores ad
similem reiterationem terminorum Auditori-
bus sacri palatii, concesserit, vt per seipsum abs-
que alio speciali Principis rescripto, possint li-
tigatores ipsos ad reiterationem terminorum
malè & nulliter seruatorum admittere, quibus
verbis malè & nulliter inferitur, vt Cassa. docet
decis. 8. cap. de rescript. in fin. non solum si præ-
posterati, vel inculcati fuissent etiam vnica au-
dientia, quo casu admonet iudicem discretè ita
agere, vt reum tanto tempore postea expectet,
quantum solennis observatio caperet, verum et-
iam si per assertum procuratorem, & minus le-
gitimum, ac etiam contra similem personam
seruati fuissent, dummodo in reiteratione sint
principales, vel aliàs legitimatæ personæ. Addit
quoque eadem verba inferre, vt eadem reitera-
tio sanet etiam, vbi eorum observatio in alijs de-
ficeret, & esset aliàs nulla, & præsertim (vt à se-
nioribus accepi) etiam vbi plures essent correi
eiusdem iudicii, & termini contra alterum tan-
tum seruati essent, possent enim contra ambos
in vim huius Innocentianæ bullæ validè reite-
rari, imò quandoque ab eisdem audiri Innocen-
tiam sanare terminorum observationem, et-
iam si contra quemlibet à iudicio extraneum,
vel fortè etiam contra Pasquillum tenti essent.

T 4

idque

idque ea (vt opinor) ratione, quod sacrum palatium duntaxat respiciat, vt tantum temporaria prima citatione fluxum fuerit, quantum solennis terminorum observatio caperet, quoquomodo dilationes datæ & fluxæ sint.

Amplius & alia quoque ratione, quod hæc dilationes & termini suis diebus per aduocatos recipiantur in actis, & is, qui à principio ad causam legitimè citatus est, præsumitur scire ea, quæ sunt in actis, & consequenter singulas dilationes præfixas. *b* Quæ præsumpra notitia subnot actum, & dilationes, ad quas citatio minus legitimè præcessit, prout de deuolutiua citatione suprâ diximus, ad text. in clem. causam, in de electio. Roman. cons. 360. & alio. 410. Rotæ procura. si de mandato. 27. i. in no. Aegid. de præsumpt. qui per se conclus. 364. Nec dicatur hoc posse procedere in præsentem, secus autem videtur in absente, *c* quia absens legitimè citatus, & contumax reputatur præsens in sui odium, ad text. & nota. per Bald. in authen. qua in prouincia. C. vbi de crim. agi. oportet cum simil. adeo enim per rationem cuiusque vsus sacri palatii insudo, quod mihi persuadere non possum, quicquam vltimum esse in palatio, quod ab ipso legis fontem scateat.

Verùm cum bulla Innocentij eam facultatem Auditoribus sacri palatii in causis, quæ in ipso palatio tractarentur, duntaxat concesserit, merito apud alios, Roma. Cur. delegatos iudices, apud eosdem etiam auditores, vti tamen causa foret alicui ipsorum extra rotam & palatium commissæ, non inseruit, & litigatoribus volentibus beneficio similis reiterationis terminorum gaudere

dere speciali Principis rescripto, seu commiffione opus est. Solet tamen signatura fimiles commiffiones paffim concedere. Nonnulli etiam in cauffis, quæ in sacro Palatio tractantur, & in quibus innocentiana fupplet, eadem non contenti fimiles impetrant reiteratorias commiffiones, quas etiam in cauffis in bulla comprehenfis, certis cafibus (opinor) neceffarias, utpote fi in prophana cauffa, termini prout in beneficalib. feruari effent. Effet enim hoc, nedum neceffarium. verum etiam in eadem exprimendus hic defectus, aliàs non fuffragaretur commiffio. Caffa. decif. 9. de refcrip. idem fi iuxta naturam cauffe, defectiuè tamen feruari effent, quibusdam de fubftantia omiffis, quo cafu narranda etiam effet hæc omiffio, arg. notatorum in d. decif. 9.

Nonnunquam etiam non fimplicem reiterationem terminorum, fed fanatoriam 10. ius processus litigatores petunt, utpote quando parte abfente processum fuiffet, quo cafu folet à Signatura concedi d cum claufula tamen parte legitime citata, idque ea ratione, quod * citationis defectus etiam per refectionem expensarum infanabilis reputetur, ad tex. in clem. paffiora. verfi. ceterum de re iudi. Staphi. car. 145. verfi. postremo, nisi forte citatio non fuiffet in totum omiffa, sed defectus effet circa illius executionem, ut quia minus legitime, & non feruata forma effet exequuta. Daret enim Signatura hoc cafu fanatoriam commiffionem cum claufula tamen, dummodo ad citati notitiam peruenerit, f cui claufulae fatis quidem factum erit, quoquo modo probetur hæc notitia, dum tamen plena & certa, ad tex. in clem. cauffam in fi. de electio.

T 5

& not.

d

z

e

f

& not. per Roma. consi. 360. Rot. decil. 171. in no.
si de mandato de procura.

s Eadem * commissio sanatoria totius procedi-
s tus nō inseruiet, vbi defectus esset g ratione m-
dati, iuxta tex. in c. in nostra, & in l. licet. C. eo-
aque n. insanabilis reputatur hæc nullitas ma-
h dati, b præsertim vbi defectus mandati à reuoca-
tione proueniret, quæ in procedentis notitiam
transiisset, ad c. ex insinuatione de procu. quan-
doquidem plus deficit processus contra procu-
ratorē reuocatum, quam nunquā constitutu-
tum, quod primo casu præter, secundo verò con-
tra voluntatem principalis videatur esse pro-
cessum, ad tex. iuxta gloss. in c. ex parte in fine de
rescriptis, adeoque vrget hæc nullitatis species,
vt minus resectis expēsis sanaretur, altera enim
pars videns hunc defectum fortè suas omnes de-
fensiones, neque succumbere curauit, sciens pro-
dens simili nullitatis exceptione se futurum el-
se tutum, etiam post sententiam, arg. tex. in l. an
inutilis. ff. de accep. in prin.

i Idem dixero sanatoriam inseruire, vbi * de-
4 defectus in iurisdictione & iudicis competentia
esset, nisi fortè per prorogationem iurisdictionis
summoneretur, pro qua tacitus consensus fa-
tis esset, vbi tamen litigatores scirent iudicem
incompetentem esse, ad nota per Barto. in l. i. ff.
de iudi. & not. in c. ad petitionem in prin. de ac-
cu. & per gloss. in l. vnica verbo inchoare. C. qui
pro sua iurisdictione, secus si ignorassent, tunc
non viderentur partes in iudicem cōsentire, ne-
que eius iurisdictionem prorogare, & nullitas
remaneat, is enim, qui errat, non consentit, im-
mo nihil consensui magis contrarium, quàm er-
ror.

ror. l. si per errorem. ff. de iurisdic. om. iud.

Quandoque etiam euenit, vt quis non reiteratione terminorum neque processus sanatione sed eius potius extensione indigeat. Finge* me diu tecum egisse, & processu iam facto (equidē validē) ius nouum mihi supervenisse, velimque ex eo obtinere, solet tunc Signatura commissio- nem concedere, vt iudex ex eisdem actis & processu super hoc nouo iure iustitiā faciat, Scaph. car. 148. à tergo, immo quia in causā beneficiāli censentur litigatores à principio deducere omne ius, quod competit vel competere potest. ca. statum de electio. in 6. ista ratione seruauit palatium quod super nouo hoc iure quando- cunque etiam post conclusionem in causā, dum tamen ante sententiam, absq; alia terminorum & prioris processus reiteratione, vel extensione prædictis, si per nouā gratiam de bono iure meo constaret, iudicari possit Aegid. conclu. 662. si ex gratia. de iud. quo casu alteri tamen parti da- ret sacrum palatium dilationes competentes ad proponendum, & probandum exceptiones, & defensiones, si quæ fortē aduersus hoc ius nouum, & secundam gratiam sibi compete- rent, etiam ad partes, argumento. cap. statui- mus in fin. & c. vt circa de electio. in 6. & cap. pastoralis. 2. responso except. Aegid. dict. con- clu. 662.

Generaliter* verò in causis beneficiālibus v- su receptum est, vt similes commissiones sanato- rię processus dentur, quandoque etiam ante sententiam sine expensarū refectione, secus autē in prophanis causis, in quibus similes darentur commissiones tantum cum clausula refectionis ex- pensis,

penſis, cui ſolent cauti procuratores addere, ſi
quæ veniant de iure reſcindiendæ, niſi forè im-
petrans narraret paupertatem, propter quod
loco præſcriptæ clauſulæ, reſectis expenſis
daretur alia videlicet reſervatis expenſis
ſine litis, cui nihilominus conſuevi ſemper
dem verba addere, videlicet, ſi quæ de iure re-
ſcindiendæ veniant, id quæ ne ſi victus ex aliquo legi-
capite poſſet ſe tueri ab expenſarum reſectione,
id ſibi minus liceat, propter præſcriptas præ-
ſtaph. car. 147. & ſequent.

At ubi non ſanatoria proceſſus nulliter for-
mati, ſed exteſſua validi ad ius nouum, lite pen-
dente, ſuperueniens peteretur commiſſio, licet
ex ſuccumbentia rei inferretur eum ſemper fuiſ-
ſe inuitum poſſe ſſorem, & propterea non videretur
audiendus, petendo reſectionem expenſarum,
quibus actor ante ius nouum, non ſouendo
uſque tunc bonum ius, videretur reum temere
fatigaſſe, argumento. l. is, qui ſe obtulit ff. de ra-
vendic. Admitteretur nihilominus reus, tamen
ſi ſuccumbat ad compensationem dictarum ex-
penſarum, quibus uſque ad productionem noui
iuris temere fatigatus fuerit ab actore arg. me-
to, l. eum, qui temere, ff. de iudic. cum expenſis
quibus reus à productione dicti noui iuris iniu-
ſtè deſenſioni ſe offerens, eadem ratione con-
demnaretur, & mutua temeritatem inuicem
compensarent, arg. l. ſi ambo, ff. de compensat.
ſtaph. car. 149.

ANNOTATIONES.

- 2 Quamobrem.) Huc accedat Vant. in tract. de iur.
quibus modis ſent. null. repar. nume. 89.

Quæ præsumpta.) Huc vergit, quod suprà adnota-
uimus, libro 3. cap. 6. sub litera E.

Quia absens.) eodem fonte manant, quæ citato libro
cap. 2. sub lit. E. scripsimus.

Cum clausula.) Non ab re cum hac clausula expedi-
tur, cum * de iure naturali atque diuino citatio sit, quæ o-
mitti vlllo pacto potest, alleg. dic. clem. & l. de vnoquoque,
ff. de re iudi. & l. ea quæ, C. quom. & quan. indi. cap. 2. de
testam. Bal. in l. cum fratrem, C. de his, quibus vt indig. So-
ci. consi. 266. libro 2. & est communis docto. sententia in l.
nec quicquam, §. vbi decretum, ff. de offic. procons. & tradi-
tur per Rot. decis. 364. & 201. in no. Afflict. decis. 245. nu-
mero 10. & decis. 307. in fin. & iterum decis. 391. Boer. de-
cis. 247. Gram. decis. 65. Franc. Nico. in repe. cap. quoniam
contra, numero 49. de probat. Paris. consi. primo, numero 32
libro primo, & Felin. in capit. cum olim, numero 12. de re
iudi. vbi de com. op. etiam testatur. Et vsque adeò hoc vo-
rum est, vt sententia * in fauorem absentis lata, non tamen
citati, ipso iure sit nulla, vt per Ias. post Alexand. in l. si fu-
rioso, numero 3. ff. de re iud. & per eundem Alexand. consi.
114. libro 6. Capit. decis. 9. & Boer. decis. 283. fallit tamen,
vt Alexand. ait, in d. l. furioso, quando in causa sine figura
iudicij procederetur: tunc etenim sententia pro absente non
citato valeret. Et idem esset in criminalibus, si in fauorem
tamen rei sententia proferatur. Et quod diximus, citatio-
nem ipsius iudicij fundamentum esse. sanè intelligas, quando
pars non est presens, dicto l. de vnoquoque, vbi not. & in l.
l. ibique Bart. Bald. & Ang. ff. de in ius voc. Lanfr. in cap.
quoniam contra, in ver. citationes, in princip. de proba. Dec.
consil. 449. numero 8. Felin. cap. 1. colum. 7. ver. not. etiam
de iudic. Cassad. decis. 2. eod. tit. & Maran. in praxi, in ver.
citatio, numero 12. vbi * quod non sit necesse, vt presens ci-
tetur communem esse opinionem affirmat, & Ias. in l. nec
quicquam, §. vbi decretum, numero 26. & sic actus eo præ-
sente

b

c

d

7

Com. opi.

8

9

Com. opi.

2

sente aliterq; non citato expediri potest, cum presentia
 uersarij omnem defectum purget, ut prodiderunt Albi-
 fil. 38. libro primo, Deci. consil. 68. numero quarto, et
 pic. decis. 1. colum. fin. Ceterum, an saltem à iudice de
 qui in causa sit, pars certior reddi debeat, altercatio-
 ter scribebat, in d. l. furioso, et in l. nequitquam, §. velu-
 cretum, et in d. l. de vnoquoque, veluti etiam tradit
 Soc. cons. 29. lib. 3. attamen quod nequaquam requiritur,
 pars certa fiat, solidior est opinio. De materia autem, quod
 Com. opi. omnino citandus est, qui interesse pretendit, per tota sup-
 rius adducta, et in clem. sepe, de verbor. significat. et cap.
 Deus omnipotens, 2. que. 1. et Alexand. consil. 5. lib. 2. tra-
 latè per Maria. Soc. in tracta. de cita. art. 7. per totam, et
 ponit regu. cum 47. ampliationibus, et 35. limit. et Mer-
 in dict. l. de vnoquoque, nume. 8. vsque ad 113. qui 60. et
 nat limitat. et 12. amplia. Ant. verò Nicol. in concord. et
 in concord. 52. nu. 224. cum pluribus seq. abundantius tra-
 rit, 115. limit. tradit si tibi satisfactum velis, eos legat,
 non et Catel. Cot. in memorat. in verb. citatio. Nicol.
 Anton. Grauatius.

Sed defectus.) Adde Barto. in l. item eorum, §. si
 ita, ff. quod quisque vniuers. nomi. et l. si in l. qui quatuor-
 num. quarto, ff. de leg. 1. nam nullum est, quod præter
 tionis, aut mandati formam sit, nec etiam valet, ut valet
 potest, tex. est in l. 1. §. si quis ita, ff. de verbor. oblig. quod
 ita Bar. eo loci intelligit, et in l. si quis pro eo, in terminis
 bro, ff. de fidei iusso, quem ceteri sequuntur, sic, ut forma
 seruata, negotium retrahatur, non tamen integrum, sed quod
 Com. opi. tenus formam excessit, et est communis opinio, veluti et
 Curtio Iunior liquet, consil. 79. num. 2. Nic. Ant. Grauatius.

Cui clausula.) Merito non satis fit, ut auctor citatus
 * citatio, que domi fit, non utique valet, nisi illius, qui citan-
 dus est, presentia haberi non possit, c. causam que de clausu-
 sentu, Barto. et alij in l. 4. §. quod ait prator, ff. de dam-
 ni.

feff. Et si nonnulli ad hanc sententiam non accedant, per text.
in l. scire oportet, ff. de excus. aut. alternatiue loquentem sci
licet ad faciem, vel ad domum. Et in alternatiuis alteram
partem esse veram sufficit, regu. in alternatiuis, de reg. iur.
in 6. verumtamen prior opinio comuni calculo a Doct. recipi
tur in dictis capit. causam, & l. 4. §. quod ait. Et ad dict. l. 1.
scire, respondetur, quod illa est alternatiua ordinis, vt pri-
mum in facie, si citandus reperiri possit, citetur, alias domi.
Ceterum, & illud ambiguum est, quo nam pacto aliquem re-
periri non posse, intelligendum sit, sed hac de re Doctores cita-
tis in locis nodum dissoluentes videas. Quam quidem* com-
munem opinionem procedere intelligas quando prima citatio
domi fieret, secus vero, si alias personaliter citatus fuisset,
tunc enim citatio domi facta semper etiam ad sententiam va-
leret, Rota decis. 48. de citat. in no. Sed an* necesse sit, cita-
tionem domi factam, (vt citatus ad comparandum obstringa-
tur,) ad suam notitiam deuenisse? Alberi. in l. satis. de in ius
voc. censuit, quod sic, cui nonnulli consentiunt, quos refert &
sequitur Afflict. in const. reg. Neap. citationis. in l. 1. & 14. no.
verum plerique omnes id negant necessarium esse, inter quos
ante signatus est Accurs. in l. ex consensu, §. ult. de appell. &
rursus in l. 1. §. ult. ff. quando appell. sit. Specu. de citat. §. se-
quitur, vers. sed nunquid sufficit. Io. And. in capit. presumi-
tur de reg. i. r. in 6. in mercur. Pau. Castr. in dicto §. prator
ait, & serè ubique omnes hoc probant, facileque hanc opinionem
communem esse ex Tiraq. dignoscere poteris, in tract. de viro-
que retract. §. 9. in gl. 2. nam. 39. & sequē. Nic. Ant. Graua.

Ratione mandati.) Ad hac accedant, que prodita
sunt ab Ioanne Anan. consi. 96. atque Ludouico Bolognino
in addi. qui multas congerit doctorum auctoritates, & adeo
mandati defectus iudicium reddit nullum, quod eius nul-
litas sanari non potest. Hinc insanabilem hanc nullitatem
appellauit Staphil. in tract. de lit. grat. pagina 145. quem
sequitur. Gomes. in compend. vtriusque signat. in regul.
cancell.

Com.opi.

12

13

Com.opi.

14

cancell. folio 185. qua de re diffusè loquitur Vant. de vol.
sent. & def. in hab. seu mand. Nicol. Anton. Granatim.

d

15

Præsertim.) Mandatum * procuratorium tam diu
rat, quàm diu mandantis voluntas, l. si verò non remouetur
di, §. si mandauero. ff. mand. l. vna. §. 1. C. de sc. iud. l. si
curator, §. fin. ff. de procur. adeò, quòd deinde ex potest.
reuocate defectu, ac si nunquam fuisset procurator, senten.
cap. ex insinuatione, & cap. in nostra, extra eo. titu. Ball.
l. falsus. colum. prima, C. de furt. & in l. licet, C. de prior.
Boer. decis. 274. numero 6. & gloss. not. in cap. fin. in reu.
uocatus. de procur. in 6. que voluit etiam procuratorem re-
uocari posse, quamuis inreuerando quispiam illum non reu-
care promiserit, & si is periurij reatum incurrit. Quam
dem gloss. amplectuntur Alexand. consil. 18. column. vlt. lib.
2. Felin. in cap. ex parte, in §. ampliat. de rescript. Dec.
fil. 475. & Boer. qui plura congerit, decis. 207. vbi nom.
loquens de procuratore cum iuramento ad resignandum
Com. opi. nescium ex causa permutationis constituto, quòd post iu-
ramento non obstante reuocari, communem esse opinionem
affirmat. Nicol. Anton. Grauat.

i

16

Idem dixero.) Iudicium à iudice incompetente
tatum, totum, rueret, nemo est, qui ambigat, C. si à
compe. iudi. per totum, adeò, quòd * hæc nullitas ex iudici
defectu, quandocunque opponi potest, etiam si municipali
ge caueatur, nullam exceptionem contra sententiam opponi
Com. opi. posse, ita consulti responderunt, Roman. consil. quadraginta
secundo, & Corne. consil. 144. libro primo, & est communis
opinio, teste Cur. consil. 119. numero 3. Qua de re videas quo-
que Felin. in capit. inter monasterium, de re iudi. & in cap.
ex parte secunda, de offi. delegat. & in rubric. de foro com-
pet. Alexand. consil. 79. in causa & lite in fin. lib. 7. vbi
communem sententiam esse affirmat, & Deci. consil. 8. num.
8. & consil. 434. in fin. & rursus consil. 360. & 520. & Pe-
rif. consil. 45. numero 29. libro primo, Gram. consil. 1. num.
704.

ro 48. quod reperitur post decis. ubi ait, quod * exceptio incompetencie executionem sententie impedit, ibiq; etiam penè infinita ad materiam videbis, & per Fulg. consil. 167. Aret. consil. 75. & Gozad. consil. 72. numero sexto, ubi ampliat procedere, etiam, ubi iuramentum de non opponenda nullitate interuenisset, vt hæc incompetencie exceptio opponi quoque valeat. Nic. Anto Graua.

De positionibus, articulis, & compulsionem partis ad respondendum singulariter singulis.

C A P. XIII.

SUMMARIVM.

- 1 Positiones quare inuenta sint.
- 2 Positiones tam ab actore, quàm à reo traduntur.
- 3 Positionum formulæ.
- 3 Positionibus si quis respondere minimè velit, quid agendum.
- 5 Positionibus respondere quis compellitur, fallit tamen & num. 16.
- 6 Articuli admittuntur, quando controuersia est de impertinentia, cum protestatione, saluo iure impertinentium, & c. & num. 26.
- 7 Positionibus respondere per verbum credo, quare admittatur.?
- 8 Aduocati clientes ad respondendum positionib. instruere nequaquam debent. fall. & nu. 30.
- 9 Articulorum copia datur in Rom. Cur. monito ad illis respondendum, & num. 33.
- 10 Dilatio datur procuratori dubitanti se non esse certum de his, quibus interrogatur, ad suum principalem consulendum.

V

11 Positio-